

รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Feedback Model to Support Critical Writing Skill for Ninth Grade Students

ชนกพร ฟักสังข์* ธนันท์ ธนารัชตะภูมิจิ** และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์**

* สาขาวิชาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Chanokporn Faksang*, Thananun Thanarachataphoom** and Chatsiri Piyapimonsit**

* Major of Educational Research and Evaluation, Faculty of Education, Kasetsart University

** Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาพัฒนาการของนักเรียนภายหลังจากที่ใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะ จำนวน 4 แบบฝึกทักษะ ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัย ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนวางแผน โดยผู้วิจัยออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย กระบวนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ขั้น คือ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป โดยแต่ละขั้นบูรณาการการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ 2) ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน ได้มาจากการเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2563 3) ขั้นสังเกตการณ์ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนบรรยาย และการเขียนเชิงวิเคราะห์ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ 4) ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะ โดยใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ เพื่อให้เห็นถึงพัฒนาการว่านักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ของตนเองได้มากน้อยอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัด

การเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ประกอบด้วย ขั้นแจ้งจุดประสงค์ในการเรียน ขั้นตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ และขั้นให้คำแนะนำ ซึ่งแนะแนวทาง 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยให้ข้อมูลย้อนกลับมีพัฒนาการการเขียนเชิงวิเคราะห์ระดับกลางขึ้นไป มีคะแนนพัฒนาการแบบฝึกทักษะที่ 1 การเขียนบรรยายจากบทความ ร้อยละ 33.63 (ระดับกลาง) แบบฝึกทักษะที่ 2 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ ร้อยละ 28.57 (ระดับกลาง) แบบฝึกทักษะที่ 3 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ ร้อยละ 45.39 (ระดับกลาง) และแบบฝึกทักษะที่ 4 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ ร้อยละ 59.02 (ระดับสูง)

คำสำคัญ: การให้ข้อมูลย้อนกลับ ทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์

Abstract

The purpose of this study was to develop teaching by using the feedback model and studying the students' development after using the feedback model in order to support critical writing skill for ninth grade students through action research. There are 4 lesson plans and 4 practice tests consisting of 4 steps as follow: 1) Planning Stage, researcher designed the lesson plan which combined with 3 steps including warm up, practice, and conclusion. In each step integrated with the feedback model to support critical

writing skill. 2) Acting Stage, researcher used the lesson plan to teach 40 ninth-grade students selected through purposive sampling during August – October in 2020. 3) Observing Stage, researcher gathered data from practice test 1: descriptive writing and practice tests 2 - 4: critical writing. 4) Reflecting Stage, researcher analyzed students' critical writing skills from lesson plans and exercises by using statistical tools such as mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.) and measuring relative development score.

The research results indicated that 1) Teaching by using the feedback model consisted of feed up, checking for understanding, feedback, and feed forward. 2) Students' Critical Writing is significantly developed: the development score of practice test 1 (descriptive writing) was 33.63 % (medium level), the development score of practice test 2 (Critical Writing) was 28.57 % (medium level), the development score of practice test 3 (Critical Writing) was 45.39 % (medium level), and the result of practice test 4 (Critical Writing) score was 59.02 % (high level).

Keywords: The Feedback Model/ Critical Writing Skill

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ การเรียนภาษาไทยจึงควรเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ (Senee, 2014) ทำให้การเขียนมีประสิทธิภาพ เพราะการเขียนเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ต่าง ๆ การเขียนเชิงวิเคราะห์จึงเป็นทักษะความสามารถที่นักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝนให้เกิดการเรียนรู้ (Bureau of Academic Affairs and Educational Standards Office of the Basic Education Commission, 2014)

การวัดประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องปฏิบัติควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแนวทางการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระบุไว้ว่า

การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน เป็นการประเมินผลที่เป็น การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าการเปรียบเทียบ หรือตัดสิน เป็นการประเมินเพื่อพัฒนา (The Ministry of Education, 2008) ดังนั้น การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริม การเรียนรู้ และการประเมินเพื่อการเรียนรู้ (Assessment for learning) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเรียนระหว่างนักเรียน และครู เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในระยะยาว (Nooprick, 2017) ช่วยให้เกิดความกระตือรือร้น ต่อการพัฒนา เพราะทำให้ให้นักเรียนได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับ ผลงาน นำไปสู่การเรียนรู้ที่จะพัฒนา และปรับปรุงผลงาน ต่อไป (Quinton & Smallbone, 2010)

จากการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนปากเกร็ด นักเรียนมี ปัญหาด้านทักษะการเขียน ดังจะเห็นได้จากผลการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้เรื่องการเขียน ตามแนวทางการ ประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ พอใช้ และปรับปรุง อยู่ถึงร้อยละ 45.64 และ 12.18 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน คือ การตัดสินนักเรียนผ่านคะแนนเพียงอย่างเดียว ครูผู้สอนยังไม่มี การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน เพื่อแนะนำวิธีการปรับปรุง งานเขียนของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการ ช่วย ให้นักเรียนทราบแนวทางการปรับปรุงทักษะการเขียนของ ตนเองได้ดียิ่งขึ้น (Lumthong, 2010) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษา การให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน เชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมี เป้าหมายคือ เพื่อให้ผลการประเมินนั้น นำไปสู่การพัฒนา ความสามารถที่แฝงอยู่ในตัวนักเรียนอันเป็นส่วนหนึ่งที่จะ นำไปสู่ความก้าวหน้าในการจัดการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการให้ ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียนภายหลังจากที่ ใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Action Research) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ (Act) ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) (Kemmis & McTaggart, 1988 as cited in Wongwanich, 2010) สำหรับรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Plan)

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ปากเกร็ด ถิ่นล้ำค่า จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) เกาะเกร็ด งามระบือ 2) เลื่องลือ ทุเรียนนนท์ 3) งามน่าชม เจดีย์เอียง และ 4) เคียงตำนาน พระนางเรือล่ม

1.2 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ภายในแผนการจัดการเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.3 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

2. ขั้นปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ออกแบบไว้แก่นักเรียน รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยในแผนการจัดการเรียนรู้ เกาะเกร็ด งามระบือ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนบรรยาย แผนการจัดการเรียนรู้ เลื่องลือ ทุเรียนนนท์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนบรรยายที่มีการวิเคราะห์อย่างเป็น

เหตุเป็นผล แผนการจัดการเรียนรู้ งามน่าชม เจดีย์เอียง มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนบรรยายโดยการวิจารณ์ และบอกผลดีผลเสียที่เกิดขึ้น และแผนการจัดการเรียนรู้ เคียงตำนาน พระนางเรือล่ม มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนบรรยาย การวิจารณ์ บอกผลดีผลเสีย และเสนอแนวทางการแก้ไขจากบทความ

แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ขั้น คือ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป และในแต่ละขั้นมีการสอดแทรกการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (Feed up) จะอยู่ในขั้นนำ เพื่อแจ้งจุดประสงค์ในการเรียน สร้างแรงจูงใจในการเรียน และร่วมกันศึกษาเกณฑ์ความสำเร็จที่นักเรียนจะต้องบรรลุ ใช้การตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียน

2.2 การตรวจสอบความเข้าใจพัฒนาการเรียนรู้ (Checking for understanding) จะอยู่ในขั้นสอน เป็นการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนบรรยาย

2.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จะอยู่ในขั้นสอน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการเขียนบรรยายของนักเรียนหลังจากที่ได้ทำการเรียนการสอนไปแล้ว และทำการวัดผลโดยมอบหมายชิ้นงานให้นักเรียนได้ฝึกลงมือปฏิบัติจากแบบฝึกทักษะ เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกทักษะเสร็จแล้ว นักเรียนจะต้องนำชิ้นงานมาส่ง เพื่อประเมินตามเกณฑ์การให้คะแนน (rubric score) หลังจากนั้นจึงให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังนักเรียน คือ การเขียนอภิปรายเกี่ยวกับชิ้นงานของนักเรียนว่ามีส่วนใดที่ติดอยู่แล้ว ครูต้องชมเชย ส่วนใดที่ยังบกพร่อง ครูต้องอธิบายถึงข้อผิดพลาด และแก้ไขปรับปรุง โดยคำนึงถึงความรู้สึกของนักเรียนให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณวิจัยเป็นผู้ให้คำแนะนำมากกว่าตัดสินว่าสิ่งใดถูกหรือผิด และจึงประเมินผลงานของนักเรียนตามเกณฑ์การให้คะแนนอีกครั้ง

2.4 การให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางเพื่อกระตุ้นความก้าวหน้าในการเรียน (Feed forward) จะอยู่ในขั้นสรุป เพื่ออธิบายแนวทางในการพัฒนาข้อผิดพลาดของนักเรียน โดยดูจากผลงานการเขียนบรรยายจากแบบฝึกทักษะ โดยมี

การอภิปรายร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนเกี่ยวกับการแก้ไขข้อผิดพลาด เพื่อให้นักเรียนได้นำไปใช้ในการทำชิ้นงานครั้งต่อไป และส่งเสริม กระตุ้นให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนรู้

3. ขั้นสังเกตการณ์ (Observe)

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 เรื่อง และแบบฝึกทักษะการเขียนบรรยาย และการเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ จำนวน 4 แบบฝึกทักษะ คือ แบบฝึกทักษะที่ 1 การเขียนบรรยายจากบทความ แบบฝึกทักษะที่ 2 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ แบบฝึกทักษะที่ 3 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ และแบบฝึกทักษะที่ 4 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อให้เห็นถึงพัฒนาการของนักเรียนว่า นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ของตนเองได้มากน้อยอย่างไร และนำปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุง พัฒนาแก้ไขในแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ต่อไป

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 40 คน ได้มาจากการเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นครูผู้จัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยแก่นักเรียนกลุ่มดังกล่าว และเป็นห้องที่มีนักเรียนได้ผลสอบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เรื่อง การเขียน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA อยู่ในระดับพอใช้ และระดับปรับปรุงจำนวนมากที่สุด 1 ห้อง จากทุกห้องที่ผู้วิจัยได้สอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ คือ 1) เกาะเกร็ด งามระบือ 2) เลื่องลือ ทุเรียนนนท์ 3) งามน่าชม เจดีย์เอียง และ 4) เคียงตำนาน พระนางเรือล่ม

แบบฝึกทักษะ จำนวน 4 แบบฝึกทักษะ คือ แบบฝึกทักษะที่ 1 การเขียนบรรยายจากบทความ แบบฝึกทักษะที่ 2 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ แบบฝึกทักษะที่ 3 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ และแบบฝึกทักษะที่ 4 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ ศึกษาศาสตร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง ปรับแก้ไขตามคำแนะนำ และให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยแก้ไข ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในเรื่องของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนที่จะนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการเรียนการสอน

2. แบบฝึกทักษะการเขียนบรรยาย และการเขียนเชิงวิเคราะห์ พร้อมเกณฑ์การให้คะแนน โดยผู้วิจัยศึกษานิยามการเขียนเชิงวิเคราะห์ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาออกแบบเครื่องมือให้สอดคล้องกัน โดยนำบทความที่เกี่ยวข้องกับชุมชนเกาะเกร็ด ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ และมีความคุ้นเคยมาใช้เป็นเนื้อหาประกอบการทำแบบฝึกทักษะคะแนนเต็ม 8 คะแนน มีจำนวน 2 ข้อ ในแต่ละแบบฝึกทักษะให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน (rubric scoring) มีระดับคะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 2 หลังจากนั้น นำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์พร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผลรายวิชาภาษาไทย 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบฝึกทักษะ จากนั้นนำผลการพิจารณาามาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่าข้อคำถามในทุกแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ มีค่ามากกว่า .50 ซึ่งถือว่าข้อคำถามมีคุณภาพ และเหมาะสม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ปากเกร็ด ถิ่นลำค่า เริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ เดือนสิงหาคม ถึง เดือนตุลาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยได้ออกแบบขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ออกแบบไว้ พร้อมกับเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบฝึกทักษะทั้ง 4 แบบฝึกทักษะ

2. หลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ในแต่ละเรื่อง ผู้วิจัยประเมินนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะทั้ง 4 แบบฝึกทักษะ เรื่อง พร้อมกับสรุปผลการประเมินทักษะการเขียนวิเคราะห์ในเรื่องนั้น ๆ ของนักเรียน และบันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อปรับปรุง พัฒนาการจัดการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

3. เมื่อจัดการเรียนรู้ในทุกเรื่องเสร็จสิ้น ผู้วิจัยทำการคำนวณ เพื่อหาคะแนนพัฒนาการของนักเรียนหลังจากที่ได้เรียน โดยใช้เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับในแต่ละแบบฝึกทักษะ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาจากการประเมินแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ทั้ง 4 แบบฝึกทักษะ โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Kanjanawasee, 2001) โดยมีสูตร ดังนี้

$$DS = \frac{(Y - X)}{(F - X)} \times 100$$

โดย DS คือ คะแนนร้อยละของพัฒนาการของนักเรียน (Development Score)

X คือ คะแนนวัดก่อนได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู

Y คือ คะแนนวัดหลังได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู

F คือ คะแนนเต็ม

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนร้อยละของพัฒนาการ (Kanjanawasee, 2001) ดังนี้

ร้อยละ 1-25 แปลความว่า นักเรียนมีพัฒนาการระดับต้น

ร้อยละ 26-50 แปลความว่า นักเรียนมีพัฒนาการระดับกลาง

ร้อยละ 51-75 แปลความว่า นักเรียนมีพัฒนาการระดับสูง

ร้อยละ 76-100 แปลความว่า นักเรียนมีพัฒนาการระดับสูงมาก

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยตามลำดับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

การจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (PAOR) ประกอบด้วย 1) ขั้นวางแผน 2) ขั้นปฏิบัติ 3) ขั้นสังเกตการณ์ และ 4) ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละประเด็น ดังนี้

1.1 **ขั้นวางแผน** ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยรวมทั้งสิ้น 12 คาบ 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) เกาะเกร็ดงามระบือ 2) เลื่องลือ ทูเรียนนนท์ 3) งามน่าชม เจดีย์เอียง และ 4) เคียงตำนาน พระนางเรือล่ม หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แก้ไข ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนที่จะนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการเรียนการสอน

1.2 ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ปากเกร็ด ถิ่นล้ำค่า ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้โดย ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่เหมือนกัน คือ มาตรฐานการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ส่วนองค์ประกอบของ ผลการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้จะแตกต่างกันไปในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดในการจัดการเรียนรู้แต่ละขั้น ดังนี้

ขั้นนำ ผู้วิจัยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (Feed up) เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ว่านักเรียนจะต้องเรียนเรื่องการเขียนบรรยาย และการเขียนเชิงวิเคราะห์อย่างไร และใช้คำถามในการสร้างแรงจูงใจ ตัวอย่างเช่น “ถ้านักเรียนอยากเป็นนักเขียน นักเรียนคิดว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเป็นนักเขียน” และ “นักเรียนจะมีวิธีพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อนำไปสู่อาชีพที่ต้องการในอนาคตได้อย่างไร” หลังจากนั้น ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันศึกษาเกณฑ์การให้คะแนนที่นักเรียนจะต้องบรรลุ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญ และเกิดแรงจูงใจในการเรียน โดยชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าการเขียนเชิงวิเคราะห์ที่ถูกต้องตามหลักการเขียนจะต้องเขียนอย่างไรจึงจะได้คะแนนเต็มจากเกณฑ์การให้คะแนน

ขั้นสอน ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Checking for understanding) โดยจัดการเรียนการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการเขียนบรรยาย และการเขียนเชิงวิเคราะห์ ผ่านการทำกิจกรรม และให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักเรียน ทั้งรูปแบบคำพูด ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที หรือการให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น กิจกรรมวิเคราะห์บทความ “อย่าปล่อยให้กรุงเทพฯ กลายเป็นเมืองร้าง” ผู้วิจัยตั้งคำถามกับนักเรียนว่า “เพราะสาเหตุใด กรุงเทพฯ ถึงกำลังจะกลายเป็นเมืองร้าง” นักเรียนส่วนใหญ่ตอบไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือเกิดจากการที่คนทิ้งกรุงเทพฯ ลงบนพื้นที่สาธารณะ ไม่ทิ้งลงถังขยะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักเรียนในรูปแบบคำพูดว่า “นักเรียนส่วนใหญ่ตอบไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ครูอยากให้นักเรียนลองคิดนอกเหนือจากคำตอบที่ตอบมา ว่ายังมีสาเหตุใดบ้างที่ทำให้กรุงเทพฯ กลายเป็นเมืองร้าง” เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ในสาเหตุที่แตกต่างออกไป

นอกจากนี้ในขั้นสอนผู้วิจัยมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในรูปแบบของการเขียน หรือตัวอักษร ผู้วิจัยมอบหมายให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนบรรยาย และการเขียนเชิงวิเคราะห์ ซึ่งแบบฝึกทักษะแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะมีบทความที่แตกต่างกันเพื่อให้ นักเรียนวิเคราะห์ และนำมาเขียนตอบคำถาม เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้ว นำแบบฝึกทักษะมาส่งกับผู้วิจัย ผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับรูปแบบการเขียนของนักเรียน เพื่อในคาบเรียนถัดไปนักเรียนจะรับแบบฝึกทักษะกลับไป และศึกษาการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้วิจัย จากนั้นนักเรียนจะนำ การให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้วิจัยมาปรับปรุงแก้ไขในงานของตนเอง และนำกลับมาส่งให้ผู้วิจัยให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน โดยผู้วิจัยจะแนะนำแนวทางในภาพรวม ซึ่งมีทั้งคำชมในสิ่งที่นักเรียนทำได้แล้ว และการบอกข้อบกพร่องของนักเรียน เช่น ผู้วิจัยพบว่านักเรียนเขียนโดยการคัดลอกบทความ ไม่ได้เขียนจากความคิดของตนเอง ผู้วิจัยจึงให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไข โดยให้นักเรียนอ่านบทความอีกครั้ง และเขียนด้วยความคิดของตนเอง และพบว่าหลังจากผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ แนะนำให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องของการคัดลอกบทความมาเขียน ส่งผลให้นักเรียนสามารถเขียนเรียบเรียงความคิดของตนเอง โดยไม่ต้องคัดลอกบทความได้

ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง (Feed forward) ให้คำชื่นชมสิ่งที่นักเรียนสามารถทำได้แล้วว่ามีอะไรบ้าง เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในการเขียนครั้งต่อไป ซึ่งในขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงข้อผิดพลาดส่วนใหญ่ของงานเขียนนักเรียนในภาพรวม และผู้วิจัยสรุปคำแนะนำให้นักเรียนว่าควรแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนางานเขียนของตนเอง เช่น “นักเรียนบางคนตอบคำถามไม่ครบ ทำให้เนื้อหาในส่วนนั้นขาดหายไป ดังนั้นนักเรียนควรอ่านคำถามอย่างละเอียด และคำนึงถึงการตอบคำถามให้ครบถ้วน เพื่อไม่ให้เสียคะแนนในส่วนนั้นไป”

1.3 ขั้นสังเกตการณ์ และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ

1.3.1 ขั้นสังเกตการณ์ผลการจัดการการเรียนรู้ ผลของการจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเชิงวิเคราะห์ที่สูงขึ้น และ

คะแนนร้อยละของพัฒนาการในการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนมีแนวโน้มสูงขึ้น ระดับพัฒนาการอยู่ในระดับสูง และระดับกลาง โดยมีรายละเอียดผลการประเมินค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู และคะแนนร้อยละของพัฒนาการของนักเรียนดังตารางที่ 1

จากผลการจัดการเรียนรู้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีทั้งข้อดีและข้อบกพร่องในการเขียน เช่น นักเรียนสามารถเขียนบรรยายได้อย่างชัดเจนครบถ้วนแล้ว แต่มีข้อบกพร่องในเรื่องของเนื้อหาที่ยังเขียนไม่กระชับ มีรายละเอียดมากเกินไป ผู้วิจัยจึงให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง คือ การเขียนที่เนื้อหาไม่กระชับมีรายละเอียดมากเกินไปให้นักเรียนตัดส่วนดังกล่าวออกไปเพื่อให้เนื้อหาการเขียนกระชับมากยิ่งขึ้น นักเรียนบางคนยังเขียนเรียงเรียงความคิดไม่ต่อเนื่องทำให้เนื้อหาในการเขียนไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงให้ข้อมูลย้อนกลับโดยให้นักเรียนอ่านบททวนงานเขียนของตนเองเพื่อตรวจสอบการเรียงเรียงความคิด นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่านักเรียนเขียนให้เหตุผลโดยการคัดลอกจากบทความ ไม่ได้เขียนจากความคิดของตนเอง ผู้วิจัยจึงให้ข้อมูลย้อนกลับโดยให้นักเรียนอ่านบทความอีกครั้ง และเขียนด้วยความคิดของตนเอง จากปัญหาและข้อบกพร่องที่พบทำให้ผู้วิจัยต้องให้ข้อมูลย้อนกลับในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป แต่หลังจากที่นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับแล้ว พบว่านักเรียนสามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้เกือบทุกประเด็น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นดังที่กล่าวมาข้างต้น

1.3.2 การสะท้อนผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้
ผู้วิจัยใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน โดยสอดแทรกไปกับการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้ จนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน โดยมีรายละเอียดการสะท้อนผล ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เกาะเกร็ดงามระบือ เนื่องจากการทำกิจกรรม และแบบฝึกทักษะครั้งแรก ดังนั้นปัญหาที่ผู้วิจัยพบ คือ เรื่องของเวลาในการทำกิจกรรมที่นักเรียนใช้เวลามากเกินไป และนักเรียนบางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญของเกณฑ์การประเมินผลเท่าที่ควร ทำให้ยังต้องมีการปรับปรุงผลงานการเขียนอยู่ นอกจากนี้ยังพบว่า

นักเรียนมีการเขียนเรียงเรียงความคิดไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป ผู้วิจัยจึงนำปัญหาดังกล่าวมาแก้ไขเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เลื่องลือ ทูเรียนนนท์
ผู้วิจัยมีการนำปัญหาที่เกิดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มาปรับปรุงแก้ไข เช่น เรื่องเวลาในการทำกิจกรรม ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ผู้วิจัยจะคอยเตือนนักเรียนขณะที่ทำกิจกรรมให้รู้ว่าจะยังมีเวลาเหลืออยู่เท่าไร ส่งผลให้นักเรียนและผู้วิจัยมีการบริหารจัดการเวลาที่ดีขึ้นทำให้ใช้เวลาได้เหมาะสมมากขึ้น ผู้วิจัยเน้นย้ำเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทำแบบฝึกทักษะเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญ และสามารถนำมาประกอบการทำแบบฝึกทักษะ ส่งผลให้นักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงวิเคราะห์ดีขึ้น นอกจากนี้ยังพบปัญหานักเรียนไม่เข้าใจ และไม่แก้ไขตามข้อมูลย้อนกลับของผู้วิจัย ทำให้ผลงานการเขียนของนักเรียนยังมีข้อบกพร่องอยู่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 งามนำชม เจดีย์เอียง
ผู้วิจัยมีการนำปัญหาที่เกิดขึ้นจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มาปรับปรุงแก้ไข คือ ปัญหาที่นักเรียนบางส่วนไม่เข้าใจ และไม่แก้ไขตามการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้วิจัย ดังนั้นในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ผู้วิจัยจึงแก้ไขโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับในรูปแบบคำพูดเพิ่มเติมกับนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้วิจัย และสามารถแก้ไขงานเขียนของตนเองได้ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนบางส่วนตอบคำถามไม่ครบถ้วน เช่น ตอบคำถามเฉพาะผลดี โดยที่ไม่ตอบผลเสีย ทำให้นักเรียนไม่ได้คะแนนในคำถามดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำปัญหาที่เกิดขึ้นไปแก้ไขและปรับปรุงในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ต่อไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เคียงตำนาน พระนางเรือล่ม
ในที่นี้ผู้วิจัยมีการแก้ไขปัญหานักเรียนตอบคำถามไม่ครบโดยการเน้นย้ำ และพูดเตือนให้นักเรียนอ่านคำถามอย่างละเอียดก่อนที่จะทำแบบฝึกทักษะ และพบว่านักเรียนทุกคนสามารถตอบคำถามได้อย่างครบถ้วน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นกว่าแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนหน้า

อย่างไรก็ตามยังพบปัญหาเล็กน้อยในการจัดการเรียนการสอน คือ เรื่องการใช้สื่อคลิปปิดโอกาสในการทำ

กิจกรรมซึ่งใช้เวลาเตรียมอุปกรณ์ค่อนข้างนาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาดังกล่าวโดยส่งลิงก์คลิปวิดีโอให้นักเรียนดูทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของตนเองก่อน เพื่อไม่ให้เสียเวลา และยังสามารถนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ต่อไปได้อีกด้วย

2. พัฒนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายหลังจากที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์

ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อวิเคราะห์พัฒนาการของนักเรียนภายหลังจากที่ใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง 4 แบบฝึกทักษะ ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละแบบฝึกทักษะ โดยแบ่งออกเป็นผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู และคะแนนร้อยละของพัฒนาการของนักเรียนจากการทำแบบฝึกทักษะ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการ ได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู และคะแนนร้อยละของพัฒนาการของนักเรียนจากการทำแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ	$\bar{X}$ (S.D.)	$\bar{Y}$ (S.D.)	ก่อนได้รับข้อมูลย้อนกลับ		หลังได้รับข้อมูลย้อนกลับ		DS (%)	การแปลความหมาย
			คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด		
แบบฝึกทักษะที่ 1	4.67 (0.89)	5.79 (0.69)	6	2	7	4	33.63	พัฒนาการระดับกลาง
แบบฝึกทักษะที่ 2	4.92 (0.61)	5.80 (0.65)	6	4	7	5	28.57	พัฒนาการระดับกลาง
แบบฝึกทักษะที่ 3	5.07 (0.89)	6.40 (0.78)	7	4	8	5	45.39	พัฒนาการระดับกลาง
แบบฝึกทักษะที่ 4	5.56 (1.05)	7.00 (0.78)	8	4	8	5	59.02	พัฒนาการระดับสูง

เมื่อกำหนดให้

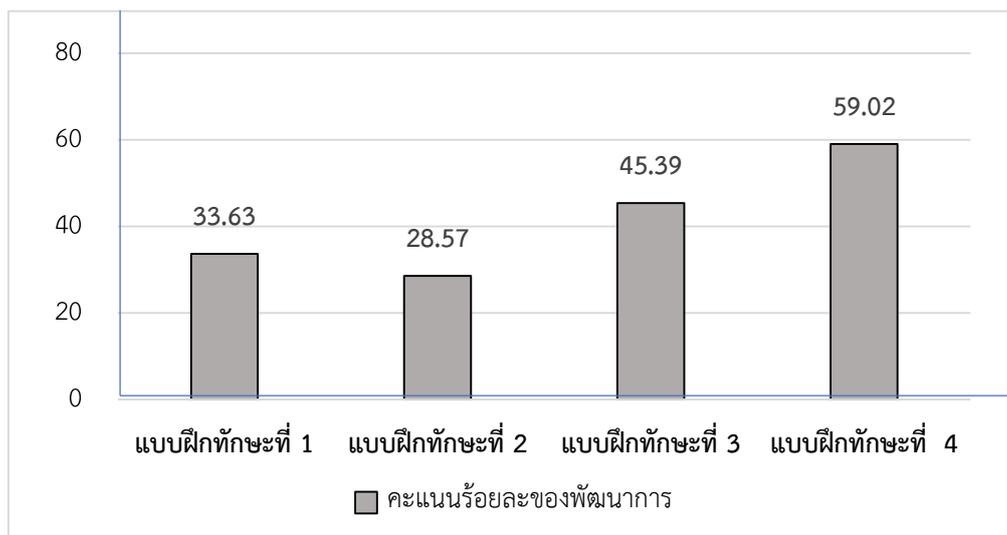
$\bar{x}$ คือ ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ก่อนได้รับข้อมูลย้อนกลับ

$\bar{y}$ คือ ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังได้รับข้อมูลย้อนกลับ

DS (%) คือ คะแนนร้อยละของพัฒนาการของนักเรียน (Development Score)

จากตารางพบว่านักเรียนมีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงวิเคราะห์ที่ดีขึ้น เนื่องจากค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครูในทุกแบบฝึกทักษะ และเมื่อนำผลสัมฤทธิ์จากแต่ละแบบฝึกทักษะมาคำนวณคะแนน

ร้อยละของพัฒนาการของนักเรียน (Development Score) ตามสูตรคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Kanjawasee, 2001) พบว่าแบบฝึกทักษะที่ 4 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความนักเรียนมีคะแนนร้อยละของพัฒนาการสูงสุดอยู่ที่ 59.02 ถือว่านักเรียนมีพัฒนาการอยู่ในระดับสูง แบบฝึกทักษะที่ 3 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ นักเรียนมีคะแนนร้อยละของพัฒนาการอยู่ที่ 45.39 ถือว่านักเรียนมีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง แบบฝึกทักษะที่ 1 การเขียนบรรยายจากบทความนักเรียนมีคะแนนร้อยละของพัฒนาการของนักเรียนอยู่ที่ 33.63 ถือว่านักเรียนมีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง และแบบฝึกทักษะที่ 2 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ นักเรียนมีคะแนนร้อยละของพัฒนาการอยู่ที่ 28.57 ถือว่านักเรียนมีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงคะแนนร้อยละของพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละแบบฝึกทักษะ

จากภาพแสดงให้เห็นว่า ผลการจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการประเมินโดยการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 4 แบบฝึกทักษะ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ และคะแนนร้อยละของพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง และระดับสูง ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อสรุปว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 ได้

ผลการทดลองและข้อวิจารณ์

1. ผลการวิจัยจากการจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนให้ดีขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยได้มีการดำเนินงานตามแบบแผนการวิจัยอย่างเป็นระบบตามวงจร PAOR เพื่อได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หลักการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) ระหว่างเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยใช้กระบวนการหรือกิจกรรมการประเมินผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่นักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้มีทั้งหมด 3 ขั้นตอน คือ ชี้นำ ชี้นสอน และชี้้นสรุป กล่าวคือ ชี้นำ ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้โดยใช้การถามคำถาม แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ว่่านักเรียนจะต้องเรียนเรื่องการเขียนบรรยายอย่างไร และใช้คำถามในการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของเนื้อหาในการเรียนแต่ละครั้ง สอดคล้องกับ Gavriel (2013) ที่ระบุว่านักเรียนต้องการรับรู้ว่่าตนเองกำลัง

จะได้เรียนรู้เรื่องอะไร จะได้นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ชี้นสอน ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมสอนเนื้อหาหรือหลักการในเรื่องที่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับ Fisher et al. (2007) ที่ระบุว่า การตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นแก่นของการเรียนการสอนที่ครูจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ โดยการพูด ตอบคำถาม การสอน การเขียน ฯลฯ จะช่วยวัดความเข้าใจ และแนวคิดของนักเรียน

นอกจากนี้ในชั้นสอนผู้วิจัยใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนา แก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน สอดคล้องกับ Tunstall & Gipps (1996) ที่ระบุว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ คือ การอภิปรายกับนักเรียนถึงลักษณะความสำเร็จของงาน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่่าครูอยู่ในฐานะผู้อำนวยความสะดวกมากกว่าผู้ปรึการ หรือผู้ตัดสิน โดยมีการชมเชยสิ่งทีนักเรียนทำได้ทีแล้ว และอธิบายถึงสิ่งทียังทำได้ไม่ที และชี้้นสรุป ผู้วิจัยให้คำแนะนำ ชี้นแนะแนวทาง ให้คำชี้้นชมสิ่งทีนักเรียนสามารถทำได้ทีแล้วว่่ามีอะไรบ่าง เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในการเขียนครั้งต่อไป สอดคล้องกับ Fisher et al. (2007) ในการให้ข้อมูลย้อนกลับทีมีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรให้คำแนะนำชี้้นแนะแนวทางบนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อวางแผนการสอนในอนาคต และเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ทีสูงขึ้น

จากการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนการสอนข้างต้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นไปตามหลักการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Arewae (2012) ที่ศึกษาวิจัย และพัฒนารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง อีกทั้งยังได้เปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนกับกลุ่มที่ไม่ใช้รูปแบบนี้ ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มนักเรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนในภาพรวมสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างมีนัยสำคัญ

2. พัฒนาการจากการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนเชิงวิเคราะห์ที่ดีขึ้น เห็นได้จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 4 แบบฝึกทักษะ คือ แบบฝึกทักษะที่ 1 การเขียนบรรยายจากบทความ แบบฝึกทักษะที่ 2 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ แบบฝึกทักษะที่ 3 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ และแบบฝึกทักษะที่ 4 การเขียนเชิงวิเคราะห์จากบทความ โดยใช้สูตรคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Kanjanaawasee, 2001) พบว่า คะแนนร้อยละของพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละแบบฝึกทักษะมีแนวโน้มที่สูงขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การทำแบบฝึกทักษะที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อพัฒนา และปรับปรุงทักษะด้านการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนไปเรื่อย ๆ ในระหว่างการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนเชิงวิเคราะห์อยู่ในระดับปานกลางจนถึงระดับสูง จากการแปลผลตามสูตรพัฒนาการ (Kanjanaawasee, 2001) สอดคล้องกับ Fisher et al. (2007) ที่ระบุว่า การจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับจะสามารถส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยครูควรมีการให้ข้อมูลย้อนกลับในหลากหลายรูปแบบ เช่น ผ่านการทำกิจกรรมการถามคำถาม เป็นต้น

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ ดังนั้นครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ สามารถนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไปปรับใช้ในรายวิชาของตนเอง โดยควรดำเนินการตามขั้นตอนที่ปรากฏในผลการวิจัยให้ครบถ้วนเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพที่ดีในการจัดการเรียนรู้

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ควรมีการสอดแทรกการให้ข้อมูลย้อนกลับรูปแบบต่าง ๆ ในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และดำเนินการจัดการเรียนรู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกการให้ข้อมูลย้อนกลับในขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลาย สนุกสนาน และความเป็นกันเองของครู ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ของตนเอง ดังนั้น ครูควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อให้การจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการนำเครื่องมือแบบฝึกทักษะ หรือแบบทดสอบที่มีมาตรฐานในการวัดทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ มาใช้ในการศึกษา หรือเปรียบเทียบพัฒนาทั้งก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ให้มีความชัดเจน และเห็นภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาความคงทนของทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนภายหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2.3 ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดย
การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาทักษะในด้านอื่น และใน
รายวิชาอื่น เพื่อขยายผลในการนำไปใช้นอกเหนือไปจาก
ทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์

References

- Arewae, F. (2012). *Development of a peer Feedback Model to enhance Thai writing skill of Thai as a second language learner*. [Master's thesis, Chulalongkorn University]. (in Thai)
- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards Office of the Basic Education Commission. (2005). *Guidelines for the implementation of teaching and learning reform according to the intention of the Ministry of Education 2006*. Bangkok: Ministry of Education. (in Thai)
- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards Office of the Basic Education Commission. (2014). *Guidelines for measuring and evaluating learning outcomes According to the core curriculum of basic education, B.E. 2551*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. Limited. (in Thai)
- Fisher, D., Grant, M., Frey, N., & Johnson, C. (2007). Taking formative assessments school wide. *Educational Leadership*. 65(4), 64–68.
- Gavriel, J. (2013). *Assessment for learning: A Wider (classroom-researched) Perspective is Important for Formative assessment and Self-directed learning in general practice*. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Hattie, J., & Timperley, H. (2007). The power of feedback. *Review of Educational Research*. 77, 81–112.
- Kanjanawasee, S. (2001). *Classical test theory*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. (in Thai)
- Lumthong, D. (2010). *The effects of feedback styles on visual of development: an application of feedback and feed forward approaches*. [Master's thesis, Chulalongkorn University]. (in Thai)
- Nooprick, C. (2017). Assessment for Learning: Questioning and Feedback to Enhance Learning. *Journal of Education Silpakorn University*. 13(2), 18-30. (in Thai)
- Quinton, S., & Smallbone, T. (2010). Feeding forward: using feedback to promote student reflection and learning – a teaching model. *Innovations in Education and Teaching International*, 47(1), 125-135.
- Senee, W. (2014). *Improve language skills*. Bangkok: Suveeriyasarn. (in Thai)
- The Ministry of Education. (2008). *The Basic Education Core Curriculum B.E.2551 (A.D.2008)*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. Limited. (in Thai)
- Tunstall, P. and Gipps, C. (1996). Teacher feedback to young children in formative assessment: A typology. *British Educational Research Journal*. 22(4), 389-404.
- Wongwanich, S. (2010). *Classroom action research*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. (in Thai)